SZEMÉLYRE SZABOTT BÚTOR – EGYEDI-E AZ EGYEDI? (I.RÉSZ)

Évszázadokon át minden bútor „egyedi" volt. Saját elképzelések és egyéni igények teljes körű felmérésével alakította ki az asztalosmester a végső formát, amelyekhez a funkcionalitáson kívül az egyedi – mai szóval dizájn – is tartozott. Minden bútor fából készült, és csakugyan nem volt két egyforma.

Idővel azonban egyre szélesedett az a társadalmi réteg, amely szükséglete életre keltette – a huszadik század második felére a világ minden táján véglegesen elterjedő – tömeggyártást.

VÁLTOZÓ IGÉNYEK

A tömegtermelés egyik ágáról inkább múlt időben beszélhetünk, hiszen a szocialista ipar egyen szabású berendezési tárgyai és házgyári beépített bútorai már nem készülnek. Ez utóbbinál a gyakran előforduló minőségi és esztétikai problémák miatt talán jobb is, hogy a jótékony feledés homályába vesztek.

A tömegtermelés ma igazán virágzó ága az egyediséget sugalló, valójában hatalmas szériában, jobbára lapraszerelten készülő bútorok gyártása. Természetesen ebből a kínálatból is ki lehet választani a szívünkhöz közel állót, de ne várjunk el túl magas minőséget és túl hosszú élettartamot, mert a nagy világcégek a trendek gyors változására alapozzák üzletpolitikájukat, és ehhez nem szükséges az évtizedekig is kitartó fogyasztási cikk.

Egyszerűnek tűnik, azonban szakmai tudás nélkül, némi képzavarral élve, könnyen beletörhet a csavarhúzónk az otthoni összeszerelésbe, beépítésbe. Például egy konyha esetében számos egyéb szakiparral kell együttműködni, szabványokra odafigyelni.

MITŐL EGYEDI?

Mai fogalmaink szerint a beépítés helyszínén felmért, a megrendelő igényeihez minél pontosabban igazított bútort tekinthetjük igazán egyedinek. Ahol a színek, formák és méretek nemcsak a falhoz és a helyiség méretéhez illeszkednek, hanem a felhasználó életmódjához, szokásaihoz is. Amennyiben minden igénybe vehető négyzetcentiméter úgy kerül beépítésre, hogy a funkció nem megy az esztétika rovására, akkor jó úton járunk.

Létezik a bútorgyártásnak egy művészi, exkluzív ága, ahol neves iparművészek, tervezők egy-egy darab végső formáját évekig alakítják. Kiállításokon, bemutatókon láthatunk ilyeneket, mígnem magánszemélyek, gyűjtők féltve őrzött kincseivé válnak.

ÚJ UTAK

Természetesen manapság nem fából készül minden egyedi bútor. A modern gyártástechnológiájú bútorlapok számos formában felhasználhatók, alakíthatók. Alkalmasak tartós, jó minőségű, ízléses berendezés gyártására, létezik hozzá technikai háttér és tudás. (Megjegyzem, manapság már gyártanak papír alapú bútorokat is, a környezetvédelem jegyében, ami becsülendő, de tartósságuk elmaradhat a legegyszerűbb faforgácslaptól is.)

Az egyedi bútornak is vannak korlátai, ezt ne feledjük. Egyik korábbi írásomban említettem az ergonómiát, amelynek figyelmen kívül hagyása számos nehézséget okozhat. Hallgassunk a szakemberre, aki nem javasol túl magas, vagy túl alacsony asztalt, esetleg kényelmetlenül nyílódó ajtót. Bizonyos méreteknek „tól–ig" határai vannak, és igazán az az egyediség, hogy e léptéket milyen okosan alkalmazzuk.

A következő részben a téma technikai és esztétika oldaláról ejtek szót, vagyis arról, hogy mitől lesz egyedi és személyre szabott...

A SZAKÉRTŐ:
Magyar Ernő
magyar@illustrobutor.hu